

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Ad Epistolam Ad Matfredvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

78 STEPHANI BALVZII
erga pauperes caritatem haberent ij quibus colligenda-
rum oblationum cura committitur, nec eas tantum al-
ornanda templa mortua converterent.

AD EPISTOLAM

AD MATFREDVM.

MATFREDO] Vel ex solo istius epistolæ titulis
patet virum fuisse magnæ dignationis & auctori-
tatis in Palatio Ludovici Pij. Nam & Ludovicus ipse
eum vocat virum inlustrem in Præcepto pro monaste-
rio Gratæ in S. diœcesi Vrgellensi, cuius partem aliquam
anno superiore edidimus in Notis ad epistolam xxx.
Lupi Ferrariensis. Sic ergo ait Imperator: *Matfredus
Comas vir inluster adiens serenitatem cûlminis nostri*.
Ac Comitem quidem Aurelianensem fuisse constat ex
Adrevaldo Floriacensi lib. 1. cap. xx. de miraculis S.
Benedicti, & ex vita Ludovici Pij ad an. dcccxxx.
Illo itaque tempore Ionas Episcopus Aurelianensis ad
eum misit libros tres de institutione laicali, qui à Dom-
no Luca Dacherio editi sunt in tomo primo Spicilegij,
cùm antea editi fuissent Duaci anno m. dc. xlv. ex
veteri codice MS. Sancti Amandi in Pabula, cura D.
Ildephonsi Goetghebueri Bibliothecarij ejusdem mo-
nasterij. Anno dein. dcccxxx. (ut in capite
trigesimo sexto narrat Theganus) cum Pippino Aquitaniae Rege, ac proceribus Palatij, conspiravit adver-
sus Ludovicum Pium, quem de regno expellere vo-
lebant. Sed huic pessimo facinori obstitit Ludovici fi-
lius Ludovicus. Rursum in partes Lotharij cum ceteris
perduellibus transfessus est anno dcccxxxv. et
eumque fugientem in Italiam secutus, illic obiit anno
dcccxxxv. ut tradit auctor vitæ Ludovici Pij. Vi-
de Sirmondum in Notis ad Theodulfum pag. 301.

MINISTRVM IMP. ET IMPERII] id est,
Ministrum Palatij & Regni. Ministrum Palatij; quia
non discedebat à latere Principis, principemque locum
apud eum obtinebat, secretorum ejus particeps & con-
siliorum. Ministrum Imperij sive Regni; quia præter

NOTÆ AD AGOBARDVM. 79

Comitatum Aurelianensem, cui speciali cura invigilare tenebatur, maxima pars curarum Ludovici in administrando imperio erat penes Matfredum.

RERVM SYMMAM REGENTIS] id est, Ludovici Pij Imperatoris, à cuius latere non discedebat Matfredus, uti jam diximus.

QUIEUIT TIMOR REGVM] Sic Lupus Ferrariensis conqueritur in epistola cxxvi. ad tantam libertatem vitia prorupisse avo suo, ut vindicata impunitate apertis quibusque, nec Deus, nec Rex, nec Episcopus timeatur. Et videndæ sunt omnino Notæ nostræ ad hanc epistolam.

CAVSIDICOS] id est, eos qui causas referunt ad Principem; adeoque in eorum potestate est provincialium delicta publicare, aut silentio tegere.

PARENTES] id est, consanguineos, vel affines. Et putabam istud esse ex infima Latinitate, parentumque vocabulo olim patrem tantum matremque fuisse comprehensos; ut dictum est in Notis ad librum III. Salviani ad Ecclesiam Catholicam. Verum Sallustij auctoritas nunc facit ut aliter sentiam, apud quem Sulla Bocchum Mauritaniae Regem sic alloquitur: *Dein, quod parentes abunde habemus. amicorum neque nobis neque cuiquam omnium satis fuit.*

CYPRIANVS] in epistola ad Donatum. Sed locum ex ea epistola valde decurtavit, ut assolet, Agobardus.

COEPIT LICITVM ESSE] Eleganter Cyprianus in eadem epistola: *Madet orbis mutuo sanguines & homicidium cum admittunt singuli, crimen est; virtus vocatur, cum publicè geritur.* Sic apud Pseudoplautum Querolus ait licitum esse quod commune est, id est, quod vulgò fit. LAR. *Quid de falso dicimus? QVEROLVS. Hem, quis autem verum dicit? Istud commune est, abi. LAR. Idcirco crimen non est? Quid de adulterio? QVER. Attat, etiam hoc crimen non est. LAR. Quando autem licitum esse cœpit? QVER. Men'rogas? quasi tu nescias. Hoc est quod nec permitti nec prohiberi potest.*

COMITEM NOSTRVM BERTMVNDVM] Lugdunensis provinciæ Præfectum, ut in libro primo vocat Nithardus.

TALEM VIRVM] id est, Vicecomitem. Vide patet Vicecomitum institutionem fuisse per eas temporales in arbitrio Comitum.

SENIORIS SVI] id est, domini, Comitis Lugdunensis.

NON EST OFFICII MEI] nimirum accusatio. Nam Episcopi non debent esse accusatores. Arcadius & Honorius AA. ad Theodorum Praefectum Praetorio: *Provincia moderator sacerdotum & Catholica Ecclesiae ministrorum, loci quoque ipsius, & divini cultus injuriam capitali in convictos sive confessos reos sententia noverit vindicandum. Nec expectet ut Episcopus injuria propria ultionem deposcat, cui sanctitas ignoscendi soli gloriam deliquit.* Extat haec lex in Codice Theodosiano l. 31. De Episcopis. ac relata deinde est in librum VI. Capitularium cap. CCCIV. Theodoretus Episcopus Cyrensis in epistola XLII. *Angor sanè, ac doleo vehementer, quod scribere adversus hominem cogor, cujus delicta propter nomen sacerdotij occultare par erat. Scribo tamen, ut opprobrios ab eo pauperes vindicem.*

AD EPISTOLAM

AD LVGDVNENSES

DE MODO REGIMINIS ECCLESIASTICI

CAP. I.

VNUS EST SPONSUS] id est, Christus, verus & unus sanctae Ecclesiae sponsus. Vide supra in Notis ad epistolam ad Nibridium.

CAP. II.

COMMENDAT B. PETRO] id est, Episcopi, ut explicant veteres. Vide Notas ad ep. LXXXI Lupi Ferrariensis.

CAP. VII.

CORPVS CAPITI] id est Christus Ecclesiae. Christus enim est caput Ecclesiae. Episcopi autem sunt membra corporis Christi, quod est Ecclesiae. Sic enim scribit Gregorius I. Papa ad Iannarium Archiepiscopum Calaritanum lib. I. epist. LX. *Si ipse Dominus*